

"GLAS NARODA"

SLOVENIAN DAILY
Owned and Published by
FRANK SAKSER, President
LOUIS BENEDIK, Treasurer
PUBLISHED BY THE CORPORATION AND ADDRESS OF ABOVE OFFICERS:
38 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

Place of Business of the Corporation and Address of Above Officers:
38 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

GLAS NARODA
(Voice of the People)
Published Every Day Except Sundays and Holidays.
Subscription price: \$3.00

Advertisements on Agreement.

Superior news service in substance as in price. Denar naj se blagoviti po-
stavi po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam
tudi prejeto blagovito nameni, da hitreje pridemo do naših.

GLAS NARODA
38 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2875

GROB SHACKLETONA.

Sir Ernest Shackleton, katerega so gnali v ant-
artične pokrajine zopet in zopet neki "glasovi", kot
jih je imenoval on sam, je slutil, da bo umrl na eni
svojih ekspedicij. V takem slučaju je hotel biti pokop-
pan sredi zasneženih pušav ter obvestil svojo ženo
o tej svoji želji. Sedaj se bo izpolnila njegova želja.
Lahko bi bil deležen groba in spomenika doma, pri-
merne njegovi slavi. Sedaj pa bo ležal na angleškem
pokopališču v Grytvikem, v Južni Georgiji, na pokop-
ališču, na katero se ozirajo s snegom pokrite gore.

Južna Georgija je v sub-antartičnih vodah, 500
milj severo-iztočno od Slovevega otoka, kjer se je mo-
rala večina posadke ponesrečene ladje Endurance bo-
riti z mrazom in zimo ter čakati na rešilno akcijo po-
veljnika. Nobenega dvoma ne more biti, da so težko-
če, katerim je bil izpostavljen v odprtem čolnu s pe-
timimi svojimi tovariši tekom nevarnega potovanja v ju-
žno Georgijo in pozneje tekom pohoda skozi 38 ur
preko snežnikov, izpodkopale njegovo močno konstit-
ucijo. Usoda je hotela, da je umrl na krovu svoje
ladje Quest, zasidrane nedaleč od mesta, kjer bo se-
daj pokopan.

Prinerno bi bilo, če bi se na spominski plošči na-
pisalo besede, katere je Ronald Amundsen posvetil
njemu:

Njegovo ime bo vedno z ognjenimi črkami zapisa-
no v analah antarktičnega raziskovanja.

Z njegovo ladjo Nimrod je dospela ekspedicija
Shackletona do 88 stopinj in 23 minut, a majhni od-
delek ljudi je bil na koncu svojih virov in pretila mu
je usoda junaškega Scotta. Treba je bila dati povelje
za povratek. Nodolgo potem je prišel Amundsen na
mesto, kjer so se razblinila v nič upanja Shackletona.

Noben trenutek celega mojega potovanja ni na-
pravil name tak utis kot ta, — je pisal Amundsen
pozneje. — Prišlo so mi solze v oči in z nobenim na-
porom svoje trdne volje jih nisem mogel zadržati.

Velikodušni Amundsen je občudoval moža, katere-
mu se ni posrečilo doseči zaželjen cilj. Ekspedicija
Shackletona pa se je medtem vračala in le štirje so
preživeli grozote nepoznanega Antarktika.

— Vsakdo, ki čita dnevnik Shackletona, — je pi-
sal Amundsen, — mora občutiti brezmejno občudova-
nje do teh štirih junakov.

Njih voditelj pa bo spal sedaj pri vratih, ki vodijo
v antarktične pokrajine.

Lloyd Gerge za zvezo s Francijo.

Kakor poroča Agence Havas iz
Cannes, vsebuje spomenika, ki
je Lloyd George izročil nedav-
no Briand, tedaj francoskemu
ministrskemu predsedniku, med
drugim tole: Angleška vlada želi,
da konferenca v Cannesu jasno
izrazi, da sta Anglija in Francija
v miru ravno tako zedinjeni, ka-
kor sta bili med vojno. Po mnenju
angleške vlade obstojita v Fran-
ciji dva vzroka za bojazen. Prvi-
se vzemirja javno mnenje Fran-
cije glede reparacij. Francija si
prizadeva vzpostaviti svoja opu-
stošena ozemlja. Za to potrebno
vsoto mora in mora plačati Nem-
čija. V drugi vrsti se vzemirja
francosko javno mnenje radi bo-
doče varnosti Francije. Prebival-
cev je v Franciji še vedno za 20
milijonov manj kakor v Nemčiji.
Potrebno je za Francijo, da se
njeno in nemško prebivalstvo za-
načita, da bo njeno ozemlje za-
varovano. Ali i Anglija ima res-
ne vzroke za vzemirjenje in ne-
zadovoljnost. Njena trgovina je
bila ravno tako uničena kakor —
francoska tla.

Anglija ima dva milijona brez-
poselnih, katerih vzdrževanje zna-
ša na teden dva milijona funtov
sterlingov. Francija trpi manj
vseled brezdelce in propada med-
narodne trgovine. Drugi narodi
Evrope pa trpe vseled vojne rav-
no tako, kakor Anglija, Italija in

ugovarjala britanskim tradici-
jam. Nasprotno bi se mogel ga-
rancijski dogovor, po katerem bi
se Anglija in Francija borili ra-
me ob rami, postaviti zoper neiz-
zvan nemški napad na francosko
ozemlje. — Spomenica opozarja
med Veliko Britanijo in Francijo,
na potrebo popolnega sporazuma
Gospodarski polom srednje in
južne Evrope je za sedaj najres-
nejši faktor v vprašanju evrops-
ke trgovine in se ne bo mogel
vzdržati, ako se ne odpre svet

Iz Slovenije.**Poroke.**

Na Brezjah se je poročil gim-
nazijski suplent Alojzij Žitnik z
gđe. Kristo Gorjan.

V Vojniku se je poročil trgovec
in župan Julko Kovarčič z gospico
Marico Cvarovo iz Celja.

**Izvrševanje službe graničarjev ob
italjanski meji.**

Logar graščine Snežnik, Franc
Strle, ki službuje sedaj v Leskovi
dolini onkraj demarkacijske črte,
ima vsled službenih opravil na o-
beh straneh za prekopavanje meje
potrebno legitimacijo, veljavno za
eno leto. Po službenem opravilu
je prišel v Snežnik. Kupil si je ob
tej priliki v Starem trgu par kil-
mesa, kar ima iz Leskove doline
okrog 6 ur hoda do prvega mesar-
ja. Ob meji v Lovki nad Obrihom
ga ustavi graničar oddelka v Bab-
ni polici, nastavi mu puško na pr-
sa ter zahteva od njega 100 di-
narjev, ako hoče prekoračiti me-
jo. Nahrbtnik je moral položiti na
tla. Logar se je končno moral vda-
ti, če je hotel biti v nedeljo pri
svoji družini, in položil je poleg
nahrbtnika na tla bankovce za sto
dinarjev. Isto se je dogodilo Ja-
kobu Baven, katerega so tudi
kljub legitimaciji šele potem, ko
jim je dal 100 dinarjev, pustili čez
mejo. Zadeva naj bi se preiskala
in krivce kaznovalo. Ako se bo
meja na ta način stražila, je bo-
lje, da ni ob meji sploh nikogar.

**O naših vojnih ujetnikih v Ru-
siji.**

raznjanja "Slovenski rdeči križ"
slednje: "Slovenskemu rdečemu
križu" se je sporočilo, da je leta
1920 v Novem Nikolajevsku, gu-
bernija Toms, Sibiriji, prigodom
tifusne epidemije umrlo več jugo-
slovenskih vojnih ujetnikov. Med
temi sta bila Slovenca podčastnik
Mihail Dubravec od 37. topniške-
ga polka, 43 let star, iz Tolmina,
in Jakob Dolenc od 10. trenske
divizije, 30 let star, iz Studence.
Sorodniki teh dveh umrlih vojnih
ujetnikov se tem potom o tem ob-
veščajo s pripombo, da jim "Slo-
venski rdeči križ" v Ljubljani,
Mestni trg št. 11, lahko preskrbi
mrljske liste, ako temu za to vpo-
sljeje znesek 50 kron. Dalje se na-
znanja, da se prilikom železniške
nesreče pri transportu invalidov
4 km od Jekaterinburga, Ural,
dne 30. septembra 1920 ponesre-
čila Slovenca: Brumek ali Sumer
Franc, sin Ignacija, od 27. domo-
branskega polka, iz St. Ruperta,
ter Fischl Ignacij, sin Ivana, od
15. H. I. polka, 47 let star, iz Ra-
stoke-Privode (?). Glede teh se ne
morejo preskrbeti mrljske liste.
Nasprotno so pa glasom poročila
nekega se vračajočega vojnega
ujetnika bili ostali v Rusiji v je-
seni leta 1920. živi in zdravi ti-
le Slovenci: Stanko Gaberšek, 27 let
star, in Mencin, 30 let star, oba iz
Ljubljane, ter Martin Babič, 41
let star, z Dolenjskega. Vsi trije
so morali se ostati v Krasnojers-
ku, kjer jih je mestna bolnišnica
francoska vlada zadržala iz neznan-
nih vzrokov. V mestu Vladivostoku je
ostal krojač Bohine, 35 let star. V
mestu Saigonu, francoske kolonije
Indo-Kine, Azija, je v mestni bol-
nici umrl 25. marca 1921 Lovrene
Piskal, 25 let star, iz Maribora.

Nesreče in neizgode.

Franc Erbežnik, delavec v vev-
ski papirnici, je hotel v stroju
premenjati nože. V to svrhu je
stroj ustavil. Pri odnehanju vi-
jakov mu je padel nož na neki vi-
jak in oddal na sredinec desne
roke in mu ga odrezal.

Ponočni napad v Ljubljani.

V Strelški ulici je bil od ne-
znane napaden delavec Makso
Strukelj iz Gtepanje vasi. Napa-
daleci so ga pobili na tla in ga
vrgli v cestni jarek, v katerem je
potem obležal. Pozneje ga je na-
šel mimoidoči stražnik, ki ga je
oddal v bolnišnico.

**Krošnjar Jovo Bulić je proda-
jal razno sukno v okolici Grosup-
lja. Ko je v neki hiši pospravljaj
blago raz mize, se mu je tankaj**

ležeča šivanka zapičila v palec.
desne roke in se zalomila.
Josip Čustar, delavec v Verne-
ku pri Litiji, je streljal s pištolo.
Strel je raznesel cevko in je pri-
šel Čustar pri tem ob palec leve
roke.

Anton Habjan, posestnikov sin
iz Sela, je na potu s hriba spodrs-
nil in si pri padcu poškodoval no-
go v kolenu.

Lepega prijatelja ima

Krojač Josip Budnar iz St. Vi-
da pri Stični je šel z nekim znan-
cem po vasi. Srečal ju je Budnar-
jev prijatelj Alojzij Ložar, posest-
nikov sin iz St. Vida. Ko ga je
Budnarjev spremljevalec zagle-
dal, se ga je tako prestrašil, da je
umrl krač pobegnil. Imel je namre-
če slabo vest, ker je poprej Lo-
žarja izzival. To pa je Ložarja
ujelo in je zato zvil svojo jezo
na povsem nedolžnega Budnarja.
Napadel ga je s krepelcem ter mu
prizadejal precejšnje poškodbe.

Afera kapitana Mlakerja,

ki mu je stanovanjski urad v Ma-
riboru odpovedal stanovanje, kar
je tega tako razburilo, da je v
življenjskih napadih streljal proti vsa-
kemu, kdor se je hotel približati
njegovemu stanovanju, je sedaj
rešena in ga bo stanovanjski urad
pustil v njegovem stanovanju.

Pekovski mojstri v Ptujju

so sklenili, da se ne bodo več iz-
delovale žemlje in pecivo po 1 K.
temveč samo po 2 K. zato pa bodo
še enkrat težje kakor doslej.

Iz zdravniške službe.

Dr. Ljudevit Sinkov je imeno-
van za sekundarija na kirurški-
nem oddelku javne bolnišnice
v Celju.

Samomor v mariborskem hotelu.

Svoječasno se je poročalo, da je
v hotelu "Dunaj" v Mariboru
neki neznanec skočil iz prvega
nadstropja na cesto in dobil pri
tem težke poškodbe, da jim je
kmalu podlegel. Tujec se je v tu-
sko knjigo vpisal za Jovana Ra-
deca. Ker pa je obstojal sum, da
to ni njegovo pravo ime, je bila
uvedena preiskava, ki je dognala,
da je Radece identičen z redovom
Jusufom Efendićem, ki je pobeg-
nil od 41. pešpolka iz Osjeka ter
našel tragično smrt v Mariboru.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Pomanjkanje vode v Mariboru.

V Mariboru vlada že več mese-
cev občutno pomanjkanje vode.
Ker se je v zadnjem času pojavilo
več slučajev obolelosti na želod-
ce, se je skušalo ugotoviti vzroke
in se je pri tem dognalo, da vodo-
vod-črpa vodo iz Drave. Uvedena
je preiskava.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Čarovnik pred sodiščem.

Pred mariborskim vzklicem se-
natom se je vršila zanimiva raz-
prava proti 63letnemu čevljarju
Vincencu Majerju iz Razvanja pri
Mariboru zaradi čarovništva. Ma-
jer je znač čarovnik, h katerega
so se zatekale ženske lahkoverne
ženske, iskajoč pomoči proti pi-
janim možem in drugim nesrečam.
Majer je seveda neumne ženske
pošteno oskubil. Pobral jim je pr-
stane, uhanje in druge vrednosti,
ne da bi jim mogel kaj pomagati.
Kljub zatrjevanju zagovornika,
da je Vincenc Majer znan tele-
pat, ga je sodišče vseeno obsodilo
na mesec dni zapora.

Peter Zgaga

"Hrvatje nameravajo napasti
Reko" — pravi neka brzojavka
iz Londona.

Če v imenu jugoslovanske vla-
de ali na svojo lastno pest, ni v
brzojavki omenjeno.

Jaz jako cenim narodno nav-
dušenje, ker je lepo v vsakem o-
ziru. Vendar bi zaenkrat nekate-
rija Hrvatov priporočal, naj se
bolj brigajo za Belgrad kot pa za
Reko in Dunaj.

Skrivnost Taylorjevega umora
zaenkrat še ni pojasnjena. In naj-
brže tudi nikdar ne bo.

Pomožni državni pravdnik je
namreč rekel, da te skrivnosti ab-
solutno ni mogoče razrešiti. Poli-
cija in oblast sta si dali s tem jako
slabo izpričevalo.

Če bi slučajno kak komunist
umoril Taylorja, bi ga zasledovali
prav do Moskve ter bi se ne plašili
nič časa niti denarja, da bi ga
končno spravili na električni stol.

Prava demokratična država je
ona država, v kateri dobi narod
tisto, kar hoče, ne pa tisto, kar
mu dajo.

V prejšnjih "Pratikah" je bil
tako za mesece "Rodopis na-
vladarske hiše Habsburžanov".

V sedanjih je pa "Rodopis naše
vladarske rodbine Karagjorgjevi-
čev".

To je pa tudi edini razloček med
tedanjimi in sedanjimi "Pratika-
mi".

V New Yorku poznam jako mo-
derni Slovenko, ki ima s svojim
fantom že dva nezakonska otro-
ka.

— Zakaj ne pa ne poročiš žnjim?
— so jo vprašali nekoč.
— Zato, ker mi ni simpatičen
— se je glasil odgovor.

V Nemški Avstriji je krasno
življenje.

Če naročiš kaj z Dunaja, mo-
raš poslati pol vagona avstrijskih
kron.

Naročeno blago ti pošljejo v
kovrti.

Nesrečo naših prijateljev ve-
liko lažje prenašamo kot pa sre-
čo naših sovražnikov.

Neka stara slika je bila v New
Yorku prodana za petdeset tisoč
dolarjev.

Bog ve, koliko je stala slika,
ko je bila nova?

Miljonsko mesto, vse v zastavah,
vse v veselju in navdušenju.

Cerkev svetega Petra v stotisoč
miljonskem sijaju. Kardinali z zla-
timi verižicami, novi papež s tiaro
na glavi. (S ceno enega samega de-
manta v tej tiari bi bilo mogoče
nasititi na tisoče ruskih otrok.)

Švicarska garda vsa v srebru in
zlatu.

Kadilo, slavospevi, godba.

Če bi bil Nazareneec navzoč, bi
za nič ne mogel verjeti, da mu
postavljajo namestnika.

In "Amerikanski Slovenec" se
je razčepil:

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

"Zaključimo katoličani:
na skali zidan Rim stoji.
Komur je Peter-skala, var,
ne uniči ga noben vihar!
Zatorej naj naš spev doni,
doni krepko na vse strani,
če tudi peko se odpre:
Od Rima ne!"

Jugoslovanska

Pismo iz Bolgarije.

Pred državnim sodiščem se že več mesecev vodi razprava proti članom bivšega ministristva dr. Radoslavova, ki so obtoženi, da so Bolgarijo zapeljali v svetovno vojno ter s tem zakrivali njeno katastrofo.

Zunanji svet posveča temu procesu razmeroma le malo pozornosti, da si daje obravnava naravnost kaleidoskopično sliko bolgarskih razmer pred in med vojno. Dasi je bilo že preje znano, da je bil bivši car Ferdinand samoderžec docela sličen nemškemu Viljemu, vendar je šele ta proces do vseh podrobnosti jasno pokazal in dokazal, da je v Bolgariji tako pred vojno kakor tudi med vojnim metežem odločevala edino in izključno samo volja Koburžana, ki se v svojih ukrepih ni oziral niti na razpoloženje ljudstva, še manj pa na nasvete svoje okolice.

Doslej se je splošno sodilo, da je Ferdinand vsaj začetkom vojne še kolebal, da li bi se pridružil Nemčiji in Avstriji, ali bi stopil na stran zaveznikov. Proces Radoslavov pa spričuje, da je Koburzan vnaprej bil trdno odločen, da se pridruži Nemcem in da je samo čakal na ugoden trenutek, da izvrši ta svoj sklep. Pri tem ga je predvsem vodila ena misel in ena neutešljiva želja, da se masšuje nad Srbijo radi poraza ob Bregalnici.

Kakor je pri vsakem procesu običajno, so bili tudi tu najprvo zaslišani obtoženci, v kolikor so došli k razpravi. Objektivno se mora priznati, da njihove izpovedi niso prinesle splošno pričakovanih senzacij. Tudi njih nastop ni bil posebno jušnaki. Vsi brez izjeme so seveda odklanjali vsako krivdo, predstavljali sebe kot nedolžna žanjeta, ali pa so skušali krivdo prevladati drug na drugega. Nedavno tega je sodišče jelo zaslišavati svedoke, in vse kaže, da bodo izpovedbe prič nudile mnogo več zanimivosti, kakor pa suhoparni in dolgočasni zagovori obtožencev in obramba njihovih pravnih zastopnikov.

Izme doslej zaslišanih svedokov je vzbudila največjo pozornost oseba generala Ivana Fičeva. General Fičev je znan iz balkanske vojne, kjer si je v borbi proti Turkom pridobil lajvorjeve vane. Ne more se trditi, da bi bil istega mišljenja kakor Radoslavov, ako pa je začetoma vojne svoječasno stopil v njegov kabinet, je to storil, ker je bil prepričan, da bo Bolgarska postala nevtralna in se ne bo vmešavala v vojno.

General Fičev je pred državnim sodiščem izpovedal v glavnem tole:

V kabinet dr. Radoslavova sem vstopil začetkom septembra 1914. Stori sem to, ker mi je dr. Radoslavov slovesno izjavil, da bo njegova vlada čuvala v svetovni vojni največjo in najstrožjo nevtralnost. Dne 8. septembra — 1914 sem se udeležil prve seje ministrskega sveta. Pri tej seji sem imel zaupen razgovor z ministrskim predsednikom dr. Radoslavom, ki me je prosil, naj pri obhajenju s tujimi diplomati dosledno naglašam, da hoče Bolgarska ostati za vsako ceno nevtralna. Tekom razgovora je vzel dr. Radoslavov iz žepa polo papirja na kateri je bil do zadnjih podrobnosti sestavljen načrt za zvezo z Nemčijo. Izrazil sem svoje začudenje, poudarjajoč, da je ta projekt v direktnem nasprotju z njegovo deklaracijo glede nevtralnosti. Dr. Radoslavov me je pomiril rekoč, da je to samo projekt, ki je bil predložen v svrhu proučevanja, zato me je tudi prosil, naj o tej stvari ne govorim z drugimi ministri, ki ne vedo ničesar, da sploh eksistira ta načrt. Kmalu nato sem poslal carju Ferdinandu referat o dogodkih na bojišču. V tem referatu sem poudarjal, da je potek vojne drugačen, kakor se je izprva računalo. Naglašal sem, da se je izjalovilo nemški načrt, da porazi nemška vojska Francijo v 40 dneh ter pripomnil, da mora Bolgarska z ozirom na to stati na straži in se izogibati vsega, kar bi jo moglo zaplesti v vojno.

Kralj Ferdinand je bil s tem referatom skrajno nezadovoljen ter je izjavil, da se Bolgarska mora vmešati v vojno že radi tega, da se masšuje nad Srbi. Na to Ferdinandovo izjavo sem napravil kratko opazko, da so čustva „bi-svetovalci“. Že takrat sem

prišel do prepričanja, da se je kralj Ferdinand že odločil vstopiti v vojno in se pridružiti Nemčiji in Avstriji.

Ves ta čas sem mnogo občeval z diplomatskimi zastopniki antante. V vseh svojih razgovorih sem podčrtoval, da Bolgarska absolutno ostane nevtralna. Tako se mi je posrečilo, da sem v kratkem času razpršil pri njih vsako nezaupanje v kabinet dr. Radoslavova. Pri neki priliki sem sestel z italijanskim poslanikom Cuchijem, ter se zapletel z njim v politični razgovor. Tekom tega razgovora mi je italijanski poslanik priporočal, naj se Bolgarska pod nobenim pogojem ne da zapeljati, da bi se pridružila Avstriji, katere je že vnaprej zapisana pogin. O tem razgovoru — sem nato poročal tudi kralju Ferdinandu.

Ferdinand se je izjavil italijanskega poslanika krehotal in ga imenoval "bedastega stareca".

Ko smo krajem leta 1914 dobili municijo iz centralnih držav, sem postal pozoren in jel sumiti, da se dr. Radoslavov nagiblje na remsko in avstrijsko stran.

Leta 1915, ko so Rusi prodrl do Karpatov, me je kralj Ferdinand poklical k sebi. Bil je docela obupan ter me sprejel z besedami: — Ako Rusi prodro v Avstrijo in ako antanta zmaga, potem sem izgubljen. — Iz teh njegovih besed sem sklepal, da se je kralj že odločil, da stopi na stran centralnih držav. Kasneje se je razpram meni izrazila neka ugledna oseba, da je za nas skrajni čas da se pridružimo Nemčiji in Avstriji. To mi je dalo povod, da sem poslal šefa kraljeve kabinete pisarne Dobrovica ter mu izjavil: — Ako bo car poslušal ta nasvet, riskira s tem, da bo izgubil državo in krono. — Dobrovic je seveda te moje besede takoj sporočil kralju Ferdinandu, ki mi je odlejal jel kazati se bolj odbrito svojo mržnjo, kakor doslej. Naklonjen mi ni bil že od takrat ko sem se v balkanski vojni odkrito izjavil proti vojni s takratnimi našimi zavezniki Srbi in Grki.

Skoraj istočasno mi je dr. Radoslavov poveljal nalogo, da se pogajam z ruskim poslanikom Savinskim. V imenu Rusije je nam takrat Savinski obljubil kot nagrado za to, da se pridružimo antanti, nesporo ceno v Makedoniji, črto Enos - Midija v Trakiji in korekturo meje v Dobruži. — O pogajanjih, ki so se vlekla do aprila 1915 sem redno poročal Radoslavovu. Dne 30. aprila 1915 je general Maekensen prebil rusko fronto. Tiste dni je dospel v Bolgarijo tudi general von der Goltz paša. Posetil me je in mi rekel, da se vojna nagiblje h kraju in da je Bolgarska izgubljena, ako se takoj ne pridruži Nemčiji. Odrnil sem mu, da se je po moji sodbi vojna je šela začela in da sem, poznavajoč razpoloženje — bolgarskega naroda, odločen nasprotnik, da bi se Bolgarska vmešavala v vojno. Ta razgovor s von der Goltz pašo se je tudi sporočil Ferdinandu, ki je nato z mano prekinil vsako vezi. Meseca junija 1915 so se zgledali pri meni zastopniki antante ter protestirali proti temu, da bolgarska vlada dovoljuje prevoz municije iz Nemčije v Turčijo. Ker o stvari nisem ničesar vedel, sem odredil preiskavo. Preiskava je ugotovila, da se je dejanski nahajalo na postaji v Plackovici 50 vagonov municije za Turčijo. Izdal sem ukaz, naj se ta municija zapleni in prepelje v naš vojni arzenal. To se je samo deloma zgodilo, — ker je ministrski predsednik dr. Radoslavov izdal ukaz, da se naj veliki del te municije izroči Turški. Ta dogodek je bil vzrok za moje demisijsko, ker sem se prepričal, da ne morem več sodelovati s carjem in dr. Radoslavovom.

Ta izpoved generala Fičeva je napravila na bolgarsko javnost velik vtis, saj je v Bolgariji mnogo ljudi, ki še do danes niso hoteli verjeti, da je bila udeležba Bolgarie v svetovni vojni že vnaprejšnji dogovorjena med Radoslavovom in Koburžanom na eni strani in med Nemčijo in Avstrijo na drugi strani. Precizno, vsakomur izključujoče izjave generala Fičeva, bodo mnogo doprinele k temu, da bo vsa bolgarska javnost izprevidela, kje so iskati krivi in edini krivci za katastrofo, ki je zadela Bolgarsko v svetovni vojni.

Kozlovska kislina.

Gustav Meyrink.

Malaga je čudovito lepa.

Toda vroča.

Solnce tam ves dan pripeka na strme griče in zori vino, ki raste tam na prirodnih terasah.

V daljavi na modrem, tihem morju bela jadra. Kakor galebi. Debeli menihi gori v samostanu Alkazaba so postali bogati in ponosni, bogati od samega guindra, ki ga pijo sami vojvode.

Kdo ne pozna guindra iz samostana v Alkazabi. — Tako ognjen tako sladak, tako težak; po vsej Španiji se govori o guindru.

Pa samo izvoljeni si ga nalivajo v drage čaše, kajti drag je kakor samo tekoče zlato.

Ves bel molit tam samostan v nočno modrih sencah "visoko iznad mesta in zadnji žarki ga zlate.

Pred leti so bili samostanski bratje tako revni, da so morali iti prositi blagoslovlat Malazane, ki so jim dajali zato za ubogajne malo mleka, ali sočivja ali jaje.

Potem je prišel novi opat padre Cezareo Ocariz, mill. in jim je prinesel zemeljske sreče.

Okrogel je bil in zadovoljen kakor krogla, in koder je hodil, je širil veselo razpoloženje.

Vitke deklice iz okoliških vasi so kar drvele k njemu, kadar je on spovedoval. O kako so ga imele rade! Saj je tudi za najbolj vroče poljube dajal le milo pokoro.

Balsa je umrl, trgovec z vinom in je zapustil svoje malo posestvo pri samostanskem vrtu bratom, ker mu je opat s svojo tolažbo tako silno olajšal zadnje ure.

In padre Ocariz je blagoslovil pokojnikov posestvo. Odprl je sveto pismo in pokazal menihom tisto prispodobno o vinogradu. In bratje so kopali in kopali, da so se jim videle grude že čisto črne v žareči solnični luči in da so gojčaji oslov začuden postajali na prašnih potih okoli vinograda in jih gledali.

E, takrat je še šlo, ker so bili bratje še mladi in suhi, in ko njihove roke niso tako zelo občutili žuljev.

Tam v senci pa je sedel opat in je metal krušne drobtinice globokom, ki so prileteli na dvorišče.

Njegov okrogli, rdeči obraz se je zadovoljno smehljalo in je polovalno in hrabreče priklamal, če si je kateri izmed bratov odpočil in si obrisal pot raz čelo. Tupatam pa je tudi groze tlesknil z rokam, če si je bil upal kak španski smrkalcev približiti ograje.

In ko je odzvonilo angelsko česčenje, in ko je vel z morja hladna, mil blagoslov, je dostikrat še dolgo sedel pod murvo in gledal v zaliv, kjer so se igrali valčki.

In ko so se zahajajoči solnični žarki pomešavali s penami valov v blesteče, raztopljeno zlato, tedaj je postalo vse tako pokojno in v temo se potapljajoče daljne doline so čakale in molčale.

Tedaj je dal poklicati starega Manuela, vrtnarja trgovca Otera ki je poznal vse skrivnosti vinarstva kakor noben drug človek na svetu, in ga je poslušal. Murvini listi so šumeli vsi v skrbah, kakor bi bili hoteli prešumeti tiste tihe besede, da bi jih ne čul noben nepoklican.

Z glavo je majal dobri opat, ko mu je pravil Manuel, da je treba vreči v mošt, ko vre, stare kose usnja, čim starejše, tem boljše, da se tako zviša aroma vina. — Ostro je zrl starec v obraz, ali govoril resnico.

Ko je bilo že temno, ko je začelo solnce tja za zelene griče, tedaj je rekel opat: — Pojdi domov sedaj, moj sin, hvala ti. Glej že frčijo okoli hudiceve lastavke. — S tem je meril na netopirje. Teh namreč ni mogel trpeti. — In blagoslov Device na tvoja pota! —

Potem je prišla modra, molčeča noč, s svojimi tiseči priaznimi očmi in v spečem pristanšču so žarele iskre.

Leto za letom so viseli po latak težki, težki grozdi.

Kako je divjalo iz besnelo mladovo vino v kleti, kakor bi hotelo ven, na prosto, kjer je bilo rojevanje.

Čisto malo sodov je bilo in me-

nih so mrmrali, da je tako trdo delo obrodilo tako malo sadov.

Padre Cezareo Ocariz ni rekel niti besede in se je samo zvito smehnil, če je prišla ženska s pisni za naročila. Modra, rdeča, zelena pisma, z grbi in zavito pisavo, iz vseh krajev Španije.

Šele, ko je dospelo pismo z dvora, s kraljevim pečatom, tedaj ni ostalo več skrite:

Vino iz samostana Alkazaba je postalo malaški biser. Kakor starodaven purpur, tako dragoceno je bilo. Z zlatom se ga odtehtavali in njegov vonj so opevali v pesmih in popevkih.

Vladarji se ga pili in visoke gospe so poljubljale kapljice z robob čaš.

Samostan je obogatel in kakor se je praznila klet, tako so se polnile skrinje z bogatimi zakladi.

Nameto stare kapele je nastala nova, in mogočim srebrni zvon "del Espiritu Santo" je pel slavo Gospodu in njegov glas je zvenel nad dolinami kakor blagoslov.

Bratje so postali debeli in okrogli in so komodno posedavali po kamenitih klopih.

Kopali že dolgo niso več.

Grozdi pa je rasto še kakor poprej, čisto samo od sebe. To je bilo menihom prav.

Jedli so in pili, samo enkrat na leto so šli v procesiji v klet s svojim opatom, ko je vrelo vino in so gledali mežikaje, kako je vrzel opat v vsak sodec pol starega čevlja. To je bila vsa skrivnost, kakor so mislili in veselili so se s pobožnim starem, ki je za to slavnostno priliko vedno sezul svoje lastne čevlje in jih lastno-ročno razrezal.

Stari Manuel, jim je dostikrat pravil, da ni samo čevlji, ki napravi vino tako dobro, ampak da so še druge reči zraven. Usnje dejavje skoraj vsi Malažani v vroči mošt. Gotovo so vzrek temu samo blagoslovljena tla podedovanega vinograda.

Pa kaj je vse to brigalo brate: solnce je sijalo, grozdi je zorelo in dvorni dobavitelj je prišel točno vsako leto iz Madrida, vzel sodeček in plačal denar.

Nekega jasnega jenskega dne je padre Ocariz zaspal tam v svojem stolčku pod murvo in se ni več prebudil.

Doli v dolini so zvonili zvonovi. In odnesli so ga ven na božjo njivo.

Zelena, revna, hladna postelja. Poleg rajnih opatov je ležal. Mavriška razvalina gori na vrhu griča je metala na njegov — grob svojo senco. Veliko majhnih temnodrobnih cvetk je bilo na grobu in ozka kamenita plošča: Requiescat in pace.

Kardinal iz Saragose je poslal mladega opata.

Padre Ribas Sobri.

Zelo učen mošt, globoka znanost študiral je pri jezuitih.

Bil je suh in imel je trdno voljo.

Konec je bil zlatih časov brezdelja. Hlapci so odpuščali in zopet so se vzdihaje sklanjali debeli imenih pri trgovini nad trtami v vinogradi. Pozno v noč so morali klečati na kolenih in moliti, moliti.

V samostanu najstrožja observanca, svinčeno molčanje. Povešani glav, stoje se morajo učiti bratje naizust:

Non est sanitas in carne mea. Na dvorišču raste trava med kockami na tlaku in beli globlje so odleteli. Iz pustih celic je čuti tuborne reke: Unusquisque carmen brachil sui vorabit.

Kadar zasije mrzlo jutro, lahko vidiš temne postave, ki gredo molit v kapelo in mrmrajoči glasovi molijo tam ob svitu sveč: — Salve Regina. —

Trgatev je končana. Strogo se je ravnal don Pedro Ribas Sobri po receptih svojega mrtvega prednika, svoje lastne čevlje je vrzel v obrtne sode, natančno kakor oni. Kar šumelo je v obokani kleti, ko je vrelo in besnelo vino.

Kralj bo zadovoljen z guindrom.

Lepa dekleta ne prihajajo več k spovedi. Boje se.

Prišla je pomlad in plesoče poljetje.

Jezno nakladajo gonjači težke

sode za polovično ceno na svoje vozove.

Don Pedro Ribas čita in čelo se mu temni: Čestiti padre se je — najbrž zmotil in je poslal drugega vina. To vendar ni bil tisti guindre kakor prej, to je navadni Dulce del Color, kakor vsako malaško vino — so pisali iz glavnega mesta.

Vsak dan prihajajo pošiljave nazaj. Polni sodi, iz Lizbone, iz Madrida, Saragose.

Opat pokuša in pokuša in primerja. Nobenega dvoma — ni tistega čudovitega vonja.

Poklicali so starega Manuela, ta je pokuša in pokuša in zalosno zmajeval z ramami.

Da, da, dobri stari don Cezareo — ta je imel srečno roko, imel je več blagoslova kakor novi padre.

Toda to se ne sme povedati glasno: menih si to tiho pripoveduje.

Don Pedro sedi cele noči v svoji celici pri čudnih retortah in luč sveče meče senco njegovega ostro rezanega profila na apeno belo steno. Njegovi dolgi tanki prsti hantirajo z blestečimi steklenicami z dolgimi tenkimi vratovi. Čudno orodje leži okoli po mizi.

Španski alkimist.

Observanca je pozabljena, trud ni ubogi menih spe globoko in trdno.

To ni dobro! Z belimi praški in rmenimi kislinami Luciferja ne boš našel, kar je zapisala molčeča narava v zaklenjene knjige s svojim skrivnostnim prstom.

Vojvode ga gotovo ne bodo nikoli več pili, dobrega, dišečega guindra.

Zopet stoje sodečki v vrsti in polni so vročega mošta. V vsakem sodečku je drug razrezan čevlji. V enem je čevlji debelega brata Teodozija, v drugem celo čevlji starega Manuela.

Od mrtvega opata zadnji čevlji je tam v sodečku levo v kotu.

Zopet je prišlo novo leto. Menih pokušajo. Dobro je vino, ampak guindre to ni. Samo en sodeček je guindra.

Sodeček v levem kotu, v katerem je čevlji starega opata.

Tega pošljite kralju!

Pedro Ribas Sobri je mož močnej volje, ki ne preneha iskati, poizkušati in primerjati. Pravi, da je končno našel skrivnost. Menih molče in dvomi. Ne vprašujejo in slepo store, kar jim ukaže opat. Poznaajo njegovo železno — strogost.

Manuel zmaže z ramami.

Hlapci so zopet v samostanu, koplejo in obračajo črne grude in obrezujejo trto. Bratje ne migajo niti z mezinom, zopet so debeli in okrogli kakor poprej.

Tako hoče opat.

Kadar pripekajo žareči solnični žarki na samostansko dvorišče — Alkazaban, da murva pobeša več, stoje ob meji rjave deklice, v pisanih mantilih, stegajo vrtove in hilitajo.

V dolgih vrstah morajo ležati menih na lesnih klopih, potijo se reveži v težkih volnenih kubah v moreči vročini, debele noge imajo v visokih čevljih, ki so poviti z debelim gumijastim trakom.

Pedro Ribas Sobri se je hvalil, da je zopet iznašel, kako se dela guindre. Mož močnej volje je, ki ne neha iskati, poizkušati in primerjati.

Jaz pa pravim, da je vse zaman. Tako kakor stari opat ne bo oparil nihče več.

Še en atentat na cesarja Franca Jožefa.

"Neue Freie Presse" z dne 8. januarja poroča, da je bil 7. decembra 1882. v Trstu na pokojnega cesarja Franca Jožefa izvršen čuden atentat. Najprej je skušal Oberdank uničiti železniški vagon s cesarjem, nato pa je hotel tovariš Oberdankov cesarja z bodalom zabosti. Ker pa je cesar nosil admiralsko uniformo, se je bodalo zadržalo v požlačen epoletu na rami in ni ranilo cesarja. Cesarica Elizabeta je bila prav tiste dni bolna, zato je cesar prepovedal poročati o tem drugem atentatu, ki je tako ostal popolnoma neznan, a je zabeležen v aktu dunajske tajne policije.

Anatole France in cilinder.

Anatole France pripoveduje: Stopil sem v trgovino, da si kupim cilinder. Pregledal sem jih celo vrsto, pa nisem dobil niti enega, ki bi bil za mojo glavo. Ko sem odhajal, sem slišal trgovca, ki se je jexil in rekel: Prava idilska glava!

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Omejite prehlad. Ustavite kašelj.

Oba sta znamenja nevarnosti. Prihajeni boli z dakeosežnimi posledicami se lahko mnogokrat izognete, če dobite prava zdravila.

Severa's Cough Balsam

(Severa's Balsam zoper kašelj) — Jodmore pri navadnem kašlju, pomiri bronhialno vnetje, popravi prebavo, omogoča red in olajšava dihanje. Cena 25c in 50c. — Severa's Cold and Grip Tablets (Severevi Tableti zoper prehlad in gripe) ustavijo prehlad, predne se razvije. Cena 50 centov. Po vseh lekarnah.

Ali ste dobili iztis Severevega Almanaha za leto 1922? Dobite ga zastopi pri svojem lekarju ali pa direktno od

W. F. SEVERA CO., CEDAR RAPIDS, IOWA.

Velika Blaznikova Pratika

ZA LETO 1922.

20¢ s poštnino vred.

Večja naročila:

100 pratik stane \$12.00
50 pratik stane \$ 6.50
25 pratik stane \$ 3.75
Z naročilom pošljite tudi denar.
Slovenic Publishing Co.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Rada bi izvedela za naslov svoje- ga brata FRANCA ZAKRAJSEK, doma iz Podgorice št. 6 pri St. Jurju na Dolenjskem. Drugi brat ANTON se nahaja že kakih 25 let nekje v Coloradu, France je pa tu tudi že 20 let. Če kdo ve za njegov naslov, prosim, da ga mi naznani, ali naj se pa sam oglasi svoji sestri: Agnes Kos (roj. Zakrajsek), 1227 Kildare St., Chicago, Ill. (13-16-2)

Knjige! = Knjige!

POUČNE KNJIGE		1. zv.: Prihajaš. Zanimiva povest	2. zv.: Brencelj: Kako sem se jaz likal, 1. zvezek
Angleško-slovenski slovar — Dr. Kern	\$5.00	3. zv.: Brencelj: Kako sem se jaz likal, 2. zvezek	1.00
Slovensko angleški slovar	1.50	4. zv.: Brencelj: Kako sem se jaz likal, 3. zvezek	1.00
Slovensko-angleški slovnice	1.50	5. zv.: Brencelj: Ljubljanske slike (Podoba ljubljanskega mesta)	1.00
Nemški abecednik	.35	6. zv.: P. Coloma: Juan Miercia. Povrat iz španske življenja	.75
Nemško angleški tobeč	.50	7. zv.: Ne v Ameriko. Po resničnih dogodkih	.75
O lepem videnju	.30		
Slovensko-nemški slovar — (Janež Bartol)	4.00		
Angleščina brez piktetja	.50		
Čirilica. Navodilo za čitanje in pisanje srbskega v čirilici	.50		
Dekletica. Spisal Anton B. Jeglič	.50		
Gospodinstvo — Furga. Praktična knjiga za naše gospodinjice (Trdo vezano)	1.50		
Praktični računanje	.30		
Knjiga o lepem vedenju Urbanos (Trdo vezano)	1.00		
MLADENCI, Ant. B. Jeglič	.50		
I. zvezek	.50		
II. zvezek	.50		
Nasveti za ženo in dom. Knjižna knjiga za vsako hišo	1.00		
Pravila za sliko. Dr. J. Dostojen	.25		
Varčna kuharica, za slabe in dobre čase	1.00		

Praktični računaz	50	ŠPILMANOVE POVESTI.
Knjiga o lepem veduju Urbanu,		2 zv.: Maron, krlanski deček iz
(Trdo vezano)	1.00	Libanona
Mladenci, Art. B. Jegliš		3. zv.: Marjina cirkca, povest iz
I. zvezek	50	haskskih gora
II. zvezek	50	4. zv.: Praski Judek, povest, II
Narost za kile in dom. Košar		matiz
Knjiga za vrako hišo		5. zv.: Tri indijske povesti
Pravila na slike. Dr. J. Dostojen	55	6. zv.: Kraljkin neak. Zgodovinska
Varnica kuharica, za slabe in dobre		cas povest iz Japonskega
Case	1.00	10 zv.: Zvesti sin povest iz vlad

Požigalec.

FRANCOSKI DETEKTIVSKI ROMAN.

Spisal Emile Gaboriau.

Za "Glas Naroda" prevel G. P.

37

(Nadaljevanje.)

Naenkrat pa je izpremenil tok svojega razmišljanja! Soglasno s postavami sodnijskega zdravništva, — ali je imel pravico izročiti zagovorniku obtoženega izvid njegovega strokovnjaka mnenja? To vprašanje ga je strašno vznemirjalo. Čeprav se je postavljalo, da ne veruje v Boga, je vendar trdno veroval v profesionalne dolžnosti ter bi preje dovolil, da ga razrežejo na koščke kot da bi prelomil tozadevne postavbe.

— Očividno pa imam pravico storiti to, — je mrmral sam za sebo, — Obvezati me morajo le s pomočjo prasege. Na svoji strani imam odločitve prizivnega sodišča z dne 27. novembra in 27. decembra 1827; nadalje odločitve z dne 23. junija 1835 in ene z dne 26. junija 1866.

Posledica teh njegovih razmišljanj je bila, da je takoj po zavzete zmagotnosti utaknil tozadevno poročilo v svoj žep ter se napotil po stranskih ulicah v hišo gospoda de Sandore. Markiza in obe teti so bile še vedno v cerkvi, kajti zdel se je vsem trem, da je to najboljše mesto, kjer se lahko pokažeje navadnemu narodu. V sprejemni sobi so bili vsled tega le Dionizija, stari baron ter gospod Folgat. Stari plemenitas je bil zelo presenečen, ko je zagledal doktorja. Slednji je bil v resnici družinski zdravnik, a z izjemo slučajev bolezni sta se le redkokdaj videla, kajti njih politična nazoranja so si bila diametralno nasprotna.

— Če me vidite tukaj, — je rekel zdravnik, še vedno pri vratih, — se je zgodilo to le raditega, ker sem na mojo čast in moje poštenje trdno prepričan, da je gospod de Boaskoran nedolžen.

Dionizija bi najraje objela zdravnika radi besed, katere je bil izgovoril. Z največjo uljudnostjo pa mu je potisnila nasproti največji stol ter rekla s svojim najbližjim sladkim glasom:

— Prosim, sedite, moj dragi doktor.

— Hvala, — je odvrnil zdravnik robato, — Na uslugo sem vam. Nato pa se je obrnil proti gospodu Folgat ter rekel:

— Prepričan sem, da je gospod de Boaskoran žrtve njegovega republikanskega prepričanja, kateremu je dalja in tako drzen način javnega izraza. — Gospod baron, vaš bodoči zet je republikanec. Stari oče Sandore se ni niti malo premaknil. Če bi prišli ter mu povedali, da je bil Zak član Komune, bi ga cela stvar prav tako malo zanimala. Dionizija je ljubila Zaka in to mu je zadostovalo. — Dobro, — je nadaljeval doktor, — Jaz sem radikalec, — jaz, gospod — — —

— Folgat, — je dostavil miši odvetnik.

— Da, gospod Folgat, — jaz sem radikalec. Moja dolžnost je braniti človeka, katerega politični nazori se tako dobro skladajo z mojimi. Vsled tega sem prišel, da vam pokažem svoj zdravniški izvid, če bi ga mogli uporabiti v obrambo gospoda de Boaskorana ali če bi mi mogli predložiti kakove nove ideje v tem pogledu.

— Ah, — je vzklil mladi odvetnik, — To je usluga, katere ne morem precehniti.

— Midva morava razumeti drug drugega, — je rekel zdravnik redno, — Če pravim, da stavite svoje predloge, smatram za naprej ugotovljeno stvar, da temelje na dejstvih. Če bi imel jaz sina ter bi moral on umreti na krvavem odru, bi se ne poslužil niti najmanjše laži, da ga rešim.

— Medtem časom je potegnil poročilo iz svojega žepa ter ga položil na mizo z naslednjimi besedami:

— Prišel bom ponj jutri zjutraj. Med tem časom pa si lahko premislite celo stvar. Rad pa bi vas opozoril na glavno točko, na kulminacijsko točko, če je dovoljeno reči tako.

Ko je izgovoril te besede, se je neprestano oziral v gospodično Dionizijo, prav kot da jo hoče s tem prisiliti, da zapusti sobo. Ko pa je videl, da se ona ne briga za ta migljaj, je dostavil:

— Zdravniška in juridična razprava bi komaj mogla zanimati mlado žensko.

— Kako gospod, zakaj bi se ne zanimala globoko in iskreno za vsako stvar, ki se tiče moža, ki bo moj mož?

— Ker so ženske v splošnem zelo občutljive, zelo nervozne, — je odvrnil zdravnik, zelo negalantno.

— Nikarte misliti tega, gospod doktor, — je rekla Dionizija, — Obljubljam vam, da bom pokazala pravečato možko energijo, ko gre vendar za Zaka.

Zdravnik je dobro poznal Dionizijo ter vedel, da ne bo zapustila sobe. Vsled tega je zamrmral:

— Prav kot vam je všeč.

Nato pa se je obrnil proti gospodu Folgat ter rekel:

— Vi veste, da sta bila oddana dva strela na grofa Klodijez. En strel, ki ga je zadel ob strani, ga je skoro zgrešil. Drugi, ki ga je zadel v rame in vrat, je bil dobro pogoden.

— To mi je znano, — je rekel odvetnik.

— Razlika med učinkoma strelav kaže, da sta bila oddana iz različnih razdalj. Drugi strel je bil veliko bližji kot pa prvi.

— To vem.

— Oprostite mi. Če omenjam te posameznosti, se je zgodilo to

Influenca

napada ljudi povsem nepričakovano. Hud prehlad, bolečine v glavi, hrbtu in ledjih, otrplost mišic, mrzlica in splošna potrtost — to so nekatera znamenja. Kaj je storiti? Tekom bolezni ostanite v postelji ali doma ter vzemite

SEVEROVE TABLETE ZOPER PREHLAD IN GRIPO

Ravnajte se po navodilih na zavoj.

Cena 30 centov.

Dihalni organi so ponavadi vedno vneti in je vsled tega pametno imeti doma pri rokah

SEVEROV BALZAM ZOPER

KAŠELJ

Cena 25 in 50 centov.

Grlo je večkrat vneto in pekoče. Jako vam bo pomagalo, če uporabljate

SEVEROV ANTISEPSOL

za grgranje ali izpiranje nosa. To vam vzdržuje odvodnike čiste in proste bacilov. Cena 35 centov.

Gorenja zdravila prodajajo v vseh lekarnah.

Vprašajte vedno za "Severova" in ne vzemite drugih.

W. F. SEVERA CO., -- Cedar Rapids, Iowa

Je radi tega, ker so skrajno važne. Ko so me poklicali sredi noči, naj grem ter si ogledam grofa Klodijez, sem se takoj lotil dela, da izvečem iz telesa grofa šibre, ki so se zapile v njegovo meso. Ko sem bil zaposlen s tem, je došel gospod Galpin. Pričakoval sem, da me bo prosil, naj mu pokažem rane in šibre, a on ni storil tega. Bil je preveč poln svojih lastnih idej. Misli je le na kriveca, na svojega lastnega kriveca. Nisem ga maral opomniti na abecedo njegove profesije, kajti to ni bila moja stvar. Zdravnik se mora pokoriti navodilom pravice, ne pa posegati med nje.

— In potem?

— Potem je odšel gospod Galpin v Boaskoran in jaz sem zavrnil svoje delo. Potegnil sem iz strani grofovega telesa sedem in petdeset šiber in sto in devetdeset šiber iz ran na ramenih in na vratu. Ko sem storil to, kaj si mislite, da sem našel?

Prenehal je, da vidi ničine svojih besed. Ke so postali vsi pozorni, je nadaljeval:

— Našel sem, da nista strela v obeh ranah enaka.

Gospod de Sandore in Folgat sta oba istočasno vzklila:

— Ah!

— Strel, ki je bil prvi oddan, — je nadaljeval dr. Sejnbu, — in ki se je dotaknil strani, je obstajal iz šiber najmanjšega obsega, takozvanega prahu. Strel, ki je zadel rame, pa je obstajal iz precej debelih šiber, takih kot se jih po mojem mnenju rabi pri streljanju na zajce. Jaz imam s seboj pa par uzorcev.

Ko je govoril te besede, je razvil kos belega papirja, v katerem je bilo deset ali dvanaest zrn svinec, amazanih od strjene krvi in različne velikosti. Gospod Folgat je izgledal kot v zadregi.

— Ali sta mogla biti dva morilca? — je vprašal poluglasno.

— Jaz mislim, — je rekel gospod de Sandore, — da je imel morilec kot imajo navado številni lovei, pripravljeno eno cev za ptice, drugo cev pa za zajce ali kunce.

— V vsakem slučaju je iz tega razvidno, da ni bilo streljanje zamišljeno vnaprej. Človek ne nabaše svoje puške s "prahom", kadar namerava izvršiti umor.

Dr. Sejnbu je mislil, da je dosti povedal glede te stvari ter se je že dvignil da odide, ko ga je baron de Sandore vprašal, kako se počuti grof Klodijez.

— On se ne počuti dobro, — je odvrnil zdravnik, — Odstranjenje šiber, kljub vsem varnostnim odredbam, ga je popolnoma izmučilo. Od včera naprej je v Sovter, v neki hiši, katero je vzel v najem gospod Senekal. On je bil v deliriju celo noč in ko sem prišel danes zjutraj k njemu na obisk, ne verujem, da me je spoznal.

— In grofica? — je vprašala Dionizija.

— Grofica, madama, je prav tako bolna kot njen mož in če bi poslušala žene, bi šla tudi ona v posteljo. Grofica pa je ženska izvanredne energije, ki črpa iz svoje ljubezni do moža skro nerazumljivo odporno silo. Kar se tiče Kokoleja, — je dostavil, — bo preiskava njegovega duševnega stanja mogoče spravila na dan stvari, o katerih se sedaj še nobenemu ne sanja. O tem pa hočemo govoriti pozneje. Sedaj z Bogom vsem skupaj.

— No? — sta vprašala Dionizija in Sandore istočasno, ko sta čula, da so se sestna vrata zaprla za zdravnikom.

Nvdušenje Folgata pa se je kaj hitro ohladilo.

— Predno moram obrazložiti svoje mnenje, — je rekel previdno, — moram preštudirati poročilo tega vse časti vrednega zdravnika

(Dalje prihodnjt.)

Razne vesti.

Kako so živeli in umirali veliki pesniki.

Tomaž Chatteron, rojen leta — 1752 kot sin učitelja, že po očetovi smrti, je objavil v nekem časopisu neko bajno sto let staro pismo s podpisom Dunhelmus Bristolensis, ki je povzročilo največjo pozornost. To pismo je bilo genialno ponarejeno od šestnajst letnega dečka, ki je bil takrat pisar pri nekem notarju. Prvi uspeh mu je dal pogum, da je objavil "Rowley Poems", ki so bila po njegovi izpovedi delo Tomaža Hawleyja, duhovnika za časa — Henrika VI. in katerim so vsi posvetili največje občudovanje. — Aprila 1770 se je podal Chatteron v London, kjer je upal v Horacu Walpoleu dobiti pokrovitelja. — Ker pa ni mogel predložiti originala, je bil potrjen sum, da so pesmi ponarejene. Vsi so se oddaljili od njega ter ga zaznamovali kot gojfa, brez ozira na to kakšen genij in talent mora biti ta deček, ki je s sedemnajstimi leti izvril tako falsifikacijo. Zašel je v največjo bedo ter naredil kence svojemu mlademu življenju z arzenikom.

Cene na Dunaju pred vojno in danes.

Žemljica stane danes 9 kron, — pred vojno si dobil za ta denar dobro kosilo v najboljši gostilni. Javni kloset pet kron, pred vojno parterni sedeč prevega razreda v operi. Otroški konj za guranje 4000 kron, pred vojno si dobil za to ceno elegantno kočijo. Traki za čevlje 36 kron, pred vojno lepi lakasti čevlji. Vožnja na "vertilniku" 10 kron, pred vojno brezovlaku Dunaj - Salzburg. Četrta vira 50 kron, pred vojno za ta denar 84 litrov pilsenskega piva. Harmonika 2000 kron, pred vojno klavir. Britje in striženje tas 70 kron, pred vojno angleška obleka. Avtomobil 1.500.000 kron, pred vojno celokupno vzdrževanje avstrijske vojske za osem dni.

Velik požar v Bukarešti.

Požar je uničil polovico bukarškega severnega kolodvora. Pogorelo je tudi mnogo popotne prtljage. Promet vlakov je zaviran. Škoda znaša več kakor 10 milijonov. Vlaki vozijo zopet normalno.

ADVERTISEMENT.

Zastopniki "Glas Naroda"

kateri so pooblašeni pobirati naročnino za dnevnik "Glas Naroda". Vsak zastopnik izda potrdilo na svoto, katero je prejel iz jih rojakom pripojeno.

Naročnina za "Glas Naroda" je: Za celo leto \$8.00; za pol leta \$3.00; za štiri mesece \$2.00; za štiri leta \$15.00.

San Francisco, Cal.: Jacob Lovitt.

Denver, Colo.: Frank Strabec.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, John Gern, Frank Janesch in A. Kochevar.

Valdiz, Colo.: Louis Costello.

Somerset, Colo.: Math. Kernalj.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Clinton, Ind.: Lambert Polskar.

Aurora, Ill.: J. Verbit, 635 Aurora Avenue.

Chicago, Ill.: Joseph Bostil, Joseph Blisk in Joseph Bostil.

Joliet, Ill.: Frank Banzlich, Frank Laurich in John Zolsted.

Mascoutah, Ill.: Frank Augustin.

La Salle, Ill.: Matija Komp.

North Chicago, Ill.: Anton Kobal in Math. Ogria.

South Chicago, Ill.: Frank Černa.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Waukegan, Ill.: Frank Potkovšek.

Franklin, Kans. in Okla.: Frank Leskovic.

Frederick, Kansas: Kok Firm.

King, Kansas: Mike Pencil.

Wichita, Kan.: Frank Vočopivec.

Oklaheita, Minn.: Frank Gorla.

Calumet, Minn.: M. F. Koba in Pavel Scholtz.

Evleth, Minn.: Louis Gorla.

Gilbert, Minn.: L. Vesel.

Stirling, Minn.: Ivan Povik.

KRETANJE PARNIKOV

Kedaj približno odplujejo iz New Yorka.

ORBITA	17 febr.	Hamburg	HOMERIC	25 marca	Cherbourg
ADRIATIC	18 febr.	Genoa	YORK	29 marca	Bremen
OLYMPIC	18 febr.	Cherbourg	ORBITA	31 marca	Hamburg
N. AMSTERDAM	18 febr.	Boulogne	HUDSON	1 aprila	Bremen
PARIS	21 febr.	Havre	OLYMPIC	1 aprila	Cherbourg
KROONLAND	25 febr.	Boulogne	LA LORRAINE	1 aprila	Cherbourg
HUDSON	25 febr.	Bremen	MAURETANIA	1 aprila	Havre
NOORDAM	25 febr.	Cherbourg	PARIS	4 aprila	Cherbourg
AQUITANIA	28 febr.	Cherbourg	SEYDLITZ	5 aprila	Havre
SEYDLITZ	1 marca	Bremen	PR. MATOIKKA	8 aprila	Bremen
HOMERIC	3 marca	Hamburg	SEYDLITZ	12 aprila	Bremen
ORONA	4 marca	Cherbourg	FRANCE	13 aprila	Havre
LA LORRAINE	4 marca	Havre	ORONA	14 aprila	Hamburg
PR. MATOIKKA	4 marca	Bremen	FINLAND	22 aprila	Cherbourg
SAXONIA	7 marca	Bremen	MAURETANIA	25 aprila	Cherbourg
ARABIC	8 marca	Genoa	HANOVER	26 aprila	Bremen
MINNEKAHDA	8 marca	Hamburg	ROCHAMBEAU	27 aprila	Havre
LA SAVOIE	11 marca	Havre	OROSEA	28 aprila	Hamburg
RYNDAM	11 marca	Boulogne	ZEELAND	29 aprila	Cherbourg
OLYMPIC	11 marca	Cherbourg	LA SAVOIE	5 maja	Havre
AMERICA	11 marca	Bremen	YORK	10 maja	Bremen
HANOVER	15 marca	Havre	LA LORRAINE	13 maja	Cherbourg
GROPEA	15 marca	Bremen	ORBITA	12 maja	Cherbourg
FINLAND	17 marca	Hamburg	MAURETANIA	16 maja	Cherbourg
POTOMAC	18 marca	Bremen	MAJESTIC	20 maja	Cherbourg
AQUITANIA	21 marca	Cherbourg	ORDUNA	20 maja	Cherbourg
N. AMSTERDAM	25 marca	Boulogne	BERENGARIA	30 maja	Cherbourg

ADVERTISEMENTS.

FRENCH LINE

COMPAGNIE GÉNÉRALE TRANSATLANTIQUE

Ligne Postal Service

Direktna služba v

Jugoslavijo

preko Havre

velikim parnikom 2 in 3 vikaje

ROCHAMBEAU 21. febr.

PARIS 1. marca

LA LORRAINE 11. marca

LA SAVOIE 15. marca

PARIS 22. marca

Za družino nudimo izbornu ugodnost tretjega razreda — kabine z dvema, štirimi, šestimi in osmimi posteljami. Vsi taki potniki bodo deležni iste izborne službe in hrane, vsled katere je znana Francoska Lini.

Za nadalje informacije vprašajte pri lokalnih agentih FRENCH LINE.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

Ely, Minn.: Frank Govke in Joseph J. Peabody.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

East Helena, Mont.: Frank Hrelle.

Great Falls, Mont.: Math. Urth.

Klein, Mont.: Gregor Zober.

Gowanda, N. Y.: Karl Sternika.

Little Falls, N. Y.: Frank Masle.

Barberton, Ohio: A. Okolish, F. Poje in Albin Poljanec.

Cincinnati, Ohio: Math. Slapnik.

Cleveland, Ohio: Frank Sakser, Charles Karling in Jakob Remik.

Lorain, Ohio: Louis Bolant, J. Kurn in M. Ostanek.

Niles, Ohio: Frank Kogovšek.

Youngstown, Ohio: Anton Kikilj.

Oregon City, Oregon: M. Justin.

Ambridge, Pa.: Frank Jakle.

Goussier, Pa.: Louis Hribar.

Broughton, Pa.: Anton Ipavec.

Burdino, Pa.: John Demlar.

Conemaugh, Pa.: Ivan Pakj in Vid Kovalek.

Claridge, Pa.: Anton Jerina in Anton Kosa.

Glen, Pa.: Anton Oshaben.

Export, Pa.: Louis Supanik.

Forest City, Pa.: Mat. Kamla.

Farrell, Pa.: Jerry Okora.

Imperial, Pa.: Valentin Peternel.

Greensburg, Pa.: Frank Novak.

Irwin, Pa.: Mike Pavšek.

Johnstown, Pa.: John Polanc.

Luzerne, Pa.: Anton Osolnik.

Mason, Pa.: Frank Demlar.

Moon Run, Pa.: Frank Matok in Frank P. mil.

Pittsburgh, Pa.: U. Jakobich, Z. Jakšo, Vinc. Arch in I. Magister.

Reading, Pa.: Martin Korosnec.

Steelton, Pa.: J. Psedira.

Turtle Creek, Pa.: Anton Hren.

West Newton, Pa.: Joseph Schiffrer.

White Valley, Pa.: Joseph Jovan.

Wilkes, Pa.: Juri Pravič.

Black Diamond, Wash.: J. Peterneil.

Coketon, W. Va.: G. J. Poronta.

Thomas, W. Va.: Frank Kocian.

Primož Modic.

Milwaukee, Wis.: Joseph Trank.

Sheboygan, Wis.: John Stumpf in H. Svetila.

West Allis, Wis.: Frank Skok in Ant. Nowšek.

POTOVANJE IZ EVROPE.

Ako imate sorodnika v Avstriji ali Nemčiji, kateri je tam pristojejen ter želi priti v Ameriko, ga zamorete sedaj dobiti sem. Nadalje zamorete sedaj ameriški državljan dobiti žene in otroke izpod 18. leta iz Jugoslavije ali zasledenege ozemlja.

Avstrijski podaniki morajo plačati vize pri ameriškem konzulu z ameriškim denarjem in ravno tako morajo na Ellis Islandu svoto \$25.00 pokazati v ameriških dolarjih.

Glede denarnih pošiljatev v U. S. dolarjih, za vsa pojasnila glede potovanja, potrebnih listin (affidavitov) in voznih listkov se obračajte na najstarejšo slovensko tvrdko:

Frank Sakser State Bank, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

GROZDJE, BRINJE, FIGE in ČESPLJE.

45 DOKLER TRAJA ZALOGA, PO TEJ CENI:

CIPARSKO grozde, velike jagode, po 15/2 centa funt

GRŠKO, malo, po 13 centov funt

MUSKATEL, velike jagode, po 15 centov funt